

Warszawa, 20 lipca 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

B28c 1/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21641.

Kl. 80 a, 3.

Otto Lefnaer
(Wiedeń, Austria).

Walec do przeróbki materiałów plastycznych oraz do rozdrabiania twardych materiałów ceramicznych.

Zgłoszono 22 grudnia 1933 r.
Udzielono 13 czerwca 1935 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest walec, nadający się zwłaszcza do walcarek, służących do przeróbki względnie rozdrabiania materiałów plastycznych lub twardych materiałów ceramicznych. Do tych celów stosuje się dotychczas walce o powierzchni gładkiej, chropowatej lub zaopatrzonej w rowki. Powierzchnie tych walców zużywają się nierównomiernie, tak iż konieczne jest wygładzanie tej powierzchni po upływie stosunkowo krótkiego czasu. Wygładzanie walców, zwłaszcza walców z powierzchnią chropowatą lub zaopatrzoną w rowki, jest połączone z wielkimi kosztami; z drugiej strony średnica walca zmniejsza się przytem stale, wskutek czego staje się konieczne

zastąpienie walca lub jego płaszcza nowym walcem względnie płaszczem.

Wynalazek niniejszy omija wymienione wady w ten sposób, iż na powierzchni zewnętrznej płaszcza jest nawinięta powłoka z materiału twardego i wytrzymałego na zużycie, a mianowicie z drutu, taśmy, liny lub łańcucha.

Na rysunku jest uwidoczniony przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia walec w przekroju podłużnym, a fig. 2 — w widoku z boku.

Na walec 1 jest nawinięty śrubowo i odpowiednio naprężony drut stalowy 2. Zewnętrzne zwoje drutu opierają się na kołnierzach walca. Końce drutu 2 zostają wsu-

nięte w wydrążenia 3, wykonane w przybliżeniu w kierunku, w którym drut nawija się, poczem końce te zamocowuje się zapomocą odpowiedniej tulei i sworznia śrubowego 5. Sworzeń ten jest zaopatrzony w sprężynę śrubową 6, na której opiera się podkładka 8 względnie naśrubek 7.

Sworzeń 5 umożliwia dowolne napinanie drutu, a więc i wyrównywanie jego rozciągania się.

Wystarczy zamocować drut w opisany sposób jedynie na końcu, od którego zaczyna się jego nawijanie. Korzystne jest jednak stosowanie opisanego zamocowania na obu końcach drutu, gdyż jest ono w tym przypadku niezależne od kierunku obrotu walca. Zamiast sprężyny śrubowej nadaje się również sprężyna płaska lub innego rodzaju; w celu zwiększenia skuteczności działania sprężyny, można pomiędzy nią a końcem drutu umieścić przekładnię drążkową.

Zwoje drutu można umieszczać tak, iż pomiędzy nimi powstają wolne przestrzenie, w które wchodzi zwoje walca, pracującego wspólnie z walcem pierwszym. Możliwe jest również zaopatrzenie powierzchni walca w rowki do zwojów. Walec, służący do przeróbki materiałów plastycznych, np. gliny, jest wydrążony i zaopatrzony w szczeliny, przeprowadzone w kierunku jego osi podłużnej. Drut zostaje następnie nawinięty tak, iż powstaje powierzchnia o kształcie

kraty, przez której otwory materiał przedostaje się do wnętrza walca.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Walec do przeróbki materiałów plastycznych oraz do rozdrabiania twardych materiałów ceramicznych, znamieny tem, że jego powierzchnia robocza jest wykonana ze zwojów materiału twardego, np. z drutu stalowego, taśmy stalowej, liny lub łańcucha.

2. Walec według zastrz. 1, znamieny tem, że pomiędzy zwojami są pozostawione przestrzenie wolne, w które wchodzi zwoje walca, współpracującego z nim.

3. Walec według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada postać wydrążonego płaszcza, zaopatrzonego w szczeliny, wykonane w kierunku tworzącej płaszcza i podzielone zapomocą nawiniętych zwojów na otwory nakształt otworów kraty.

4. Walec według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że na jednym końcu uzwojenia lub na jego obu końcach, względnie na końcach pewnych grup uzwojenia zastosowane są elastyczne narządy, np. sprężyny, przeznaczone do napinania zwojów.

Otto Lefnaer.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

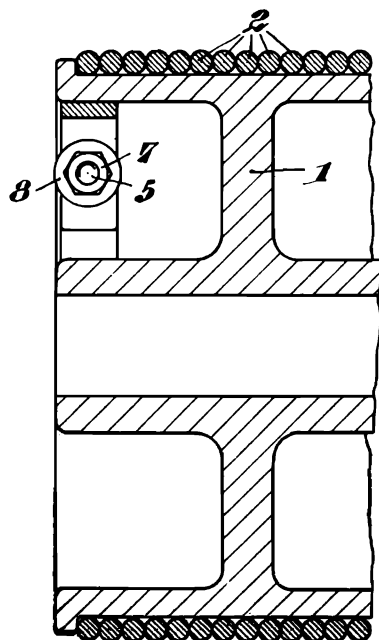

Fig. 2

